

Sygn. akt IV Pa 11/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Jacek Witkowski (spr.)

Sędziowie : SO Elżbieta Wojtczuk

SO Jerzy Zalasieński

Protokolant : st.sekr.sądowy Marta Żuk

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. C.

przeciwko Zespołowi (...) w M.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 28 grudnia 2015r. sygn. akt IV P 473/15

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach IV Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. IV Pa 11/16

UZASADNIENIE

Powódka D. C. w pozwie z dnia 14.09.2015 r. skierowanym przeciwko Zespołowi (...) w M. domagała się ustalenia, że od dnia 22.08.1986 r. łączy ją z pozwanym stosunek pracy na czas nieokreślony jako nauczyciela mianowanego zatrudnionego na pełen etat. Powódka wносиła również o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew dyrektor pozwanego Zespołu (...) wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu od powódki według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 28.12.2015 r.: I. ustalił, iż powódkę D. C. łączy z pozwanym Zespołem (...) w M. stosunek pracy na czas nieokreślony od 01.09.1986 r. jako nauczyciela mianowanego zatrudnionego na pełen etat; II. w pozostałej części powództwo oddalił; III. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie swoje wydał na podstawie następujących ustaleń faktycznych:

Powódka D. C. podjęła zatrudnienie od 22.08.1986 r. jako nauczyciel Szkoły Podstawowej w L. w pełnym wymiarze godzin, a od 31.08.1986 r. za porozumieniem stron przeniesiona została do Szkoły Podstawowej w W.. Tam też zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony.

Od dnia 01.06.1999 r. Burmistrz Miasta i Gminy w M. powierzył powódce funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej w W.. W okresie pełnienia tej funkcji D. C. uzyskała stopień nauczyciela mianowanego i w 2003 r. nauczyciela dyplomowanego. Na stanowisku dyrektora szkoły w W. powódka pracowała do 31.08.2005 r. realizując jednocześnie czynności dydaktyczne w ramach obniżonego pensum dyrektora. W dniu 27.05.2005 r. ten sam burmistrz powierzył powódce od dnia 01.09.2005 r. funkcję dyrektora Zespołu (...) w M. na okres 5 lat. W ramach tego zatrudnienia powódka realizowała program zajęć dydaktycznych o obniżonym pensum. Od 01.09.2010 r. powódka D. C. została powołana na kolejną kadencję dyrektora w tej samej placówce na następne 5 lat. Od 01.09.2015 r. funkcję dyrektora pełni T. K., która poinformowała powódkę, iż ta nie jest już od 01.09.2015 r. pracownikiem tej placówki oświatowej. Powódka pismem z dnia 03.09.2015 r. zgłosiła gotowość do świadczenia pracy w Zespole (...) w M.. Nie została jednak dopuszczona do świadczenia pracy. W dniu 17.09.2015 r. nowa dyrektor placówki wystawiła jej świadectwo pracy, w którym stwierdzono, że stosunek pracy D. C. ustał w wyniku upływu czasu, na który umowa była zawarta.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo w znacznej części jest uzasadnione. Powódka wykazała istnienie interesu prawnego na podstawie art. 189 kpc. Sąd ten podzielił argumentację powódki, że ustalenie istnienia stosunku pracy na czas nieokreślony będzie miało wpływ na szereg uprawnień wynikających z przepisów prawa pracy.

Sąd I instancji przyjął, iż powództwo jest zasadne, jednakże z korektą daty podjęcia zatrudnienia w pierwszej placówce szkolnej, tj. zamiast od 22.08.1986 r. Sąd ustalił, że powódka pracę rozpoczęła od 01.09.1986 r. W dalszej części wywodów Sąd Rejonowy ocenił dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych powódki i na ich podstawie ustalił, iż stosunek pracy powódki ze Szkołą Podstawową w W. nie został rozwiązany. Zespół (...) w M. był następcą prawnym Szkoły Podstawowej w W.. Do wniosków tych Sąd doszedł także na podstawie zeznań świadka A. P.. Powódka została, zdaniem Sądu, przeniesiona ze szkoły w W. do Zespołu (...) w M.. W tej sytuacji Sąd Rejonowy przyjął, że upływ kadencji dyrektora nie spowodował rozwiązania stosunku pracy z dnia 31.08.2015 r. i nadal aktualne jest zatrudnienie jako nauczyciela zatrudnionego na czas nieokreślony. Dlatego żądanie było uzasadnione.

Od wyroku tego apelację złożył pełnomocnik pozwanego Zespołu (...), który zaskarżył wyrok w całości. Skarżący zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego polegającą na niewłaściwej ocenie zeznań świadka A. P. i zeznań powódki jako spójne, stanowcze i logiczne dotyczące okoliczności przeniesienia powódki ze Szkoły Podstawowej w W. do Zespołu (...) w M., niewłaściwej ocenie aktów powierzenia powódce funkcji dyrektora Zespołu Szkół w M., których treść wskazuje na okresowość nawiązanego pomiędzy stronami kontraktu zawartego na podstawie art. 10 ust. 7 Karty Nauczyciela, błędnej ocenie realizacji pensum przez powódkę w Zespole (...) w M., a także rozważenia dowodów ze świadectw pracy.

Ponadto apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 328 § 2 kpc poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku jego podstawy faktycznej, a także podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa w sprawie rzekomego przeniesienia powódki pomiędzy placówkami w W. i w M.. Autor apelacji zarzucił również brak oceny dowodów tj. wniosku powódki o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 03.09.2015 r. oraz świadectwa z dnia 17.09.2015 r. Kolejnym zarzutem było ustalenie Sądu dotyczące istnienia umowy na czas nieokreślony, które to ustalenie wyklucza przeniesienie nauczyciela pomiędzy placówkami szkolnymi.

W konkluzji autor apelacji wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powódki wnosił o jej oddalenie.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja pełnomocnika, o ile zmierzała do uchylenia zaskarżonego wyroku, jest zasadna.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż powództwo wytoczone zostało na podstawie art. 189 kpc. W świetle tego przepisu powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny powoda jest przesłanką materialnoprawną powództwa o ustalenie. Stwierdzenie jego istnienia może nastąpić dopiero na etapie merytorycznego rozpatrywania sprawy, przy czym interes musi istnieć obiektywnie.

W przedmiotowej sprawie powództwo o ustalenie obejmowało okres począwszy od 22.08.1986 r. Istnienie interesu prawnego zostało uzasadnione tym, iż takie ustalenie będzie miało bezpośredni wpływ na szereg uprawnień powódki wynikających z przepisów prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Sąd Rejonowy ustalając interes prawny powódki w wytoczeniu powództwa poprzestał na powtórzeniu twierdzenia pełnomocnika powódki zawartym w końcowej części pozwu. Tego rodzaju ustalenie nie jest wykazaniem istnienia interesu prawnego w rozumieniu art. 189 kpc. Okresy zatrudnienia powódki przed 31.08.2015 r. nie budzą wątpliwości. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że istotą sporu było to, czy powódka po 31.08.2015 r. była nauczycielem w pozwanym Zespole (...). Sąd Rejonowy dokonał ustaleń i rozstrzygnął powództwo o całym żądanym okresie, nie badając obiektywnych przesłanek powództwa o ustalenie za okres począwszy od 1986 r.

Niezależnie od tego zwrócić należy uwagę, iż pracodawcami powoda przed 2005 r. były Szkoły Podstawowe w L. i w W.. Zatem pozwany nie miał legitymacji biernej do występowania w roli pozwanego za okres obejmujący lata 1986-2005, bo nie był pracodawcą powódki.

Zatem powyższe istotne wady zaskarżonego wyroku spowodowały, iż Sąd Okręgowy nie był w stanie merytorycznie ocenić zasadności powództwa o ustalenie istnienia stosunku pracy powódki.

W związku z tym zaszła konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu celem dokonania ustaleń dotyczących interesu prawnego po stronie powódki i na podstawie poczynionych ustaleń wydania merytorycznego rozstrzygnięcia.

Powyższe orzeczenie wydane zostało na podstawie art. 386 § 4 kpc.